

להצלחת: אוור בן רחל, משה בן עניה, קורל בת עניה, איציק בן יעקב, אופק בן ליאורה, יעקב בן מיריב, יעקב בן סברין, רום יעקב בן מורה, ניב אסתר בת מורה, נינה בת קורל, אוורי בן שיפריה ומושי', שרון בן שרונה, אייבן בבלעה, שליט בת נוירית ומש, הצעלתה משפטת אלרואי ולפרואת אנטנתה בת מנוחה, אן אורל בת קורל, לילך בת מגליה, קורל בתAMILIA, סברין בתAMILIA, אביביה, נאורן בן אורנה, אריאל יצחק בן אנסטה, רון בן יונה, רון בן עפרה.

לhabdil, לע"ז: הרב יוסף בן חיים, אברהם בן אסתר, רון בן יונה, ערמרם בן ללו, אוורי בן פרלה, דידי בת נעימה, שרה זוהרה בת קמר, דוד בן ג'וליה.

על פסוק של הרוב
דילבשטיין אנו
מבקשים
לא לקרו
בשעת התפילה
ויראי את ההוור
שלא ייאש כרכו
בהתפסדו.

חנוך לפליט

מאמרי התחזקות, עובדות ועצות
המעודדים לקיום התורה מתוך אמונה ושםחה

בשליח - שבת שירה



איך אומרים שירה אחרי דבר כזה?

טעם מצוחה תפילין שביהם חותם את הפרשה, ונעתק חלק מלשונו הטההור, כי הם כללים נחוצים לכל יהודי, למען נוכל למלמוד איך להסתכל על הדברים: ותווך דבריו הוא שאנו מצווים לזכור את הניסים הגדולים שעשה הקב"ה לישראל שם מורים על ההשגחה. הניסים הגדולים, שהם שלו והוא בראמ. ועל היכولات, שהוא שליט בכל, ועל החידוש, שהם שלו והוא בראמ. כי ככל זה היו המצריים מכחישים או מסתפקים, אם אין מעכבר בידו. וכי בכל זה היו המצריים מכחישים או מסתפקים, אם כן אותן והמוותחים הגדולים הם עדים נאמנים באמנות הבורא וב תורה כולה.

ובסוף דבריו כותב: ימן הניסים הגדולים והמפורטים [שהיו] במצריים וזוכרן בכל יום ע"י התפילין ושרар מצאות שתקנו לשם כן] אדם מודה בניסים הנסתירים שהם יסוד התורה כולה, שכן לאדם חלק בתורת משה ובניו עד שנאמין בכל דברינו ומקירנו שכולם ניסים, אין בהם טבע ומנגנו של עולם, בין ברובים בין ביחיד אלא אם יעשה המצוה יצליחנו שכורו ואם יעבור עליהם יכrichtנו ענסו, הכל בגזרת עליון כאשר הזורתה כבר, עכ"ל.

ומדברי הרמב"ן אנו לומדים שהכל תלוי בהתחזקות שלנו להתקרב להשם יתברך ולפעמים בורא עולם לוקח קרבנות ציבור, כי הם שליחים לכפר על כל עם ישראל, וציריכם להתחזרו מאד, על מה השם יתברך, עשה לנו צדקה זאת, לא על מה העربים עשו לנו כהה, אלא על מה השם יתברך עשה לנו, שהיינו ציריכים להתחכר בכל קרבנות ציבורו, שמתו על קדושת שמו יתברך, על מנת לכפר על כל עם ישראל.

ולכן עיקור השתדרותנו צריכה להיות בעניין זה, לחיזוק הקשר עם הבורא יתברך שהוא, ואין הכוונה שלא לעשות השתדרות להגן על עצמנו, אך עיקור השתדרות היא בחיזוק הקשר בינו לבין, כי הוא השולט, אין שום מקרה של טבע, אלא הכל בהשגתו, והוא יש לנו קשר עם הבמאי הראשי והיחיד של כל העלילה הזאת, שעוורota על כל בני האדם, ובידינו לפתחו על ידי המצוות והتورה שיטיב אחריתנו וימתיק מעלינו כל גזרות קשות ורעות.

מובא בספר הנפלא 'בדידי הוה עובדא' (לרב הגאון הר' שמואל דוד פרידמן שליט"א) מעשה ששמע על הרה"ק ר' אהרן מבעלזא ז"ע"א (בט' בשבט יום ההצלה המגורמים) שאחרי שניצול מגיא ההרים והגיע לאرض הקודש, התורה הראשונה שאמרת היתה בשבת שירה (השבת הנוכחת), נקראת כהה בפי העולם מסתמא מפני שקוראים בשבת זו את שירתם בסדר החומש) והביא הוא ז"ל דברי המדרש על הפסוק 'או ישיר משה' מכאן לתחייה המתים מן התורה, ובאייר, דנהנה אמרו חז"ל על הפסוק וחמורים עלו בני ישראל מארץ מצרים, שלא עלו אלא רק אחד מחמשה, וארכעה חלקיים מעם ישראל, מתח' בשלושת ימי האפיקלה, ויש אמורים אחד מחמשים יצאו, ויש אמורים אחד מחמש מאות, על כל פנים לכל הדעות יצא רק קטן קטן מתוך שבעדרו לכל אחד במצריים, וכראורה קשה איך יכולו לומר שירה בזמנ שנדדרו לכל אחד וא"כ כל אחד מיוצאי מצרים היו לו כמה וכמה קרובים שמתו באותו זמן, ולכאורה קשה ממש במצרים? וזה היה קשה למדרש, ואחד כל כך הרבה קרובים שמתו במצרים? איך יכולו איך הם מצילחים לשיר אחריו איך' או ישיר משה ובני ישראל כלומר איך הם מצילחים לשיר אחריו שמתו כל כך הרבה עם ישראל, ואיך התנחמו והתעדודו אחרי שמתו להם כל כך הרבה קרובוי משפחה?

ותירץ הוא ז"ל, שהם התנחמו והתעדודו שעתידין המתים לחיות, ואו יפגשו את קרוביהם שמתו, ומתהית המתים התחזקו לומר שירה, והוא מכאן לתחייה המתים מן התורה, כלומר מכאן, מזה שהתחזקו לומר שירה, למורת האסון הגדול, ששMONIM אחוז (לדעת המקילה) מעם ישראל לא יצא, ומית במכת חזוש, יש ראייה לתחייה המתים מן התורה שהרי אם לא כן איך התחזקו לומר שירה ודוד'ק.

ומה נוראים הדברים כי הגאון הקדוש מבעלזא, אמר דברים אלו כלפי עצמו, כי הוא איביך את כל משפטתו הגדולה בשואה האומה, והגייע לארץ הקודש בدد ולמוד, והתחזק כי בקרוב נזכה לראותם שנית, כשהשתהיה לתחייה המתים, כאשר יעלה וצון מלפני יתברך שמו. עד כה מהספר הנפלא בידי הוה עובדא.

האם ציריכים ללבת עם כל נשק ברחוב?

בשבת האחורה קראונו את פרשת בא, וידועים דברי הרמב"ן בביור

גְבוֹאָה עַל הַדּוֹר הַאֲחָרוֹן מִאָזֶר הַחַיִים

הַקְרֹושׁ

ידע שע"י תפילה והשתוקקות ללימוד או הוא זוכה להוציאו מכח אל הפועל, וחשוב להבהיר ששורש כל היסורים שלנו הוא ההבטלה מהתורה, לא רק הגורות הנוראות שאנו שומעים אלא אפילו העיכוב בשידוך או העיכוב בכנים, או כל צרה אחרת וכן כל מיני מחלות למיניהם, על הכל, חיזוק בלימוד התורה, אפילו כל שהוא, יועיל להמתיק את זה, כי יי"ז התורה מתיק את 'דם הענינים' השם יתברך יצילנו,ומי שמרגש שקשה ללימוד, ידע שלימודו יקר מאד ושווה פי כמה, מלימוד שהוא עם חק כי עליו זה משא כבד ומתksen הרבה יותר.

ולכן גם אדם שהוא וחוק מאד מהתורה, יכול להוסיף אפילו מעט יכול להתפלל להשם יתרך על זה כי כמו שמציק לאדם שהשידוך מתעכב והוא מתפלל על זה הרבה, אז קל וחומר שצורך לבכotta להשם יתרך שיפתח לבכו בתורה כי בכלל מאותם מנה, וע"י כן תקן גם החיסרון הגשמי, מבואר בספרים.

תַּכְלִית הַתּוֹרָה אֶחָבָת יִשְׂרָאֵל

ירודעים דברי הזוהר הקדוש שקדושא בריך הוא, אוריתא ויישראל חד הוא התורה הקדושה תכליתה להבא לאחבת ישראל, ונען השנהת חים הוא בעוכרנו, והוא עיקר המעכבר את הגלות, כי אם הינו עוסקים בתורה כראוי, הינו זוכים לאחבת ישראל, ולאידך גיסא אם היה לנו אהבת ישראל כל רואוי אז היה נפתח בתרזה והוא לא לדבר על שם יהודי ! רבינו הקדוש שעצה להתמדת בתורה היא לא לדבר על שם יהודי ! כי התורה היא ממש מאוחדת עם נשות ישראל.

חַיִבָּים לְהַתְעֹורֶר

ובימים אלו אנו חייבים להתעורר לצאת מהמחלקות ולהתעורר באחבת ישראל ביותר שאת ולהפסיק לדבר אחד על השני, ולא להשתכנע בדברי היצר הרע שאומר שיש מצוה לדבר על השני וזה להפריש מאיסור, כי זה שורש כל צרותינו ! ירודעים דברי האמרי ח"ם וצ"ל : 'יש מצות שאני רוצה לךם ויש עבירות שאני משתוקק להן, היכיז ?' כשאומרים לי شبירה לעוזר לפולני, ומזויה לרדרפו ! אוי כמה תעינו וכמה רדפנו בחנים, أنا בזאו לא נשכנע מדברי היצר, לא לרודף שם יהודי, אל תשתתפו במחלוקת, זה מניה שגורמת רק הפסדים.

ירודעים דברי האחבת ישראל' מזונין אביו של האמרי ח"ם וצ"ל, שפעם אחת, אחד הצדיקים ראה אותו מחייב ומנשך יהודי פשוט ומנושים, ושאלו הצדיק על כך, האחבת ישראל' לא הבין את שאלתו ואמר לו : 'שנתה חן מבין העולם, ואחבת חים לא ?' ומפורסם מאמרו : 'ਮוטב שאכשל מאה פעמים באחבת ישראל חין' (כלומר לאחוב מישחו שכביבול אסור לאחוב אותו) מאשר פעם אחת אכשל בשנתה חין' ולאחד ששאל אותו פעם, הרי אמרו חז"ל שם הארץ מותר לשנוא אותו, השיב הוא ז"ל : 'אני מקדש עצמי במתור לוי' והלא שנזכה גם אנחנו למלמוד מעשייהם הגדולים ולזרוק כאשר מצוות לדבר על השני כל שכן לשנוא אותו וע"י כן נזכה לראות בגואלה השלימה במהרה ברוחמים גדולים. (חובא גיגליין ורש)

הַמִּסְמֵךְ וְאַגְּוָךְ !

וביום ראשון בשבוע שמעתי את דבריו המחזקים והמעוררים של הרראשון לציון הרב שלמה עמאר שליט"א והביא דברי אור החיים הקדוש בפרשיות כי עלי הפסוק : 'כibus בין לבoso ובdom ענבים סותוי' ופירש האור החיים הקדוש, שבಗלות האחרון נצטרך להתקבב ולעבור צירוף אחרי צירוף וכמו שモבא בחו"ל ובדיןיאל, ואומרת התורה 'כibus בין לבoso', ויין הינו תורה שצורך שתהיה ביד ישראל מצות עסך התורה וזולת זה יתעכט (הגואל) מבוא ואומר הפסוק 'ובdom ענבים סותוי' ומסביר אור החיים : 'נתכח לומר כי אם גיעז ומן הגאולה ולא ימצא אין', פירוש שאין בננו תורה, תהיה הגאולה במאצחות על ותוקף הגלות אשר צירון האמות לישראל זכות זיל' (סנהדרין ז"ז) כי כשגייע הקץ הנחתם, ולא יהיה בישראל זכות לנאים, יעדם להם מלך קשה כהמן וכו' ... והוא אומרו יבדם ענבים' כי באמצעות היסורין יוככו הנפשות ויתבררו ניצוצות הקדושה בדרך שיתבררו באמצעות התורה אלא שוו מלאתנו נאה [התורה] וזה [היסורין] אין מלאכתנו נאה, ועינן עד שם כל הסברו הנפלא ואנו הבאנו עיקר דבריו וההכרה לקצר.

לִימֹוד הַתּוֹרָה פּוֹדֵה מִכָּל חִיסּוּרִים

ועל פי דברי אור החיים הקדוש יש שני דרכים להיגאל האחת היא דרך התורה והה' כibus בין לבoso' שע"י היין שהוא תורה אנו זוכים להתקבב ולהתנקות מכל הלכלוכים, ויש גם עוד דרך יבדם ענבים סותוי' שם בזמן הגאולה לא יהיה יי"ז, הינו תורה אז יצטרכו השם ישמרו ויציל לעבור זאת דרך יסורים לא על אף אחד בעם ישראל. ובאמת אין לנו ידועים כוחה של התורה, עד שבכוחה לפדות אותנו מכל הצרות, ומובה בחתום סופר על מסכת גיטין (דף ד"ה ללחוד) ישב ריש לקיש ואכל ושתה, והסביר החתום סופר שלא עסך בתעניתם, לתקן את אשר קלקל, שכידוע ריש לקיש היה בעל תשובה, ובתו הוכיחתו על זה שיעשה לו דבר שישכ卜 עליו לעתיד לבוא, שלא יהיה תחתיו מצע של רמה ותולעה, והסביר החתום סופר שבתו זה השכל או הנשמה שמוכנים כן, והסביר ריש לקיש 'כריסי כרי' כי מילא כרטסו בש"ס ובפוסקים, וזה עדיף טפי מהרבה אלפי צומות ותעניות, וכן בדין עכת"ד (חובא במאמר של הרה"ג) אשר לוסטיגמן שליט"א בלילה קוראי עוג' פ"א). ובפרט בימי השוכבים שעיקר התקיון הוא ביגיעת התורה ובפרט מי שלא מרגיש ממנו מתקות והוא ממש כבד עליון, ואנו צריכים לחתוץ עוד יותר, כל אחד במקומו, בהתמדת בתורה הקדושה, כי גם התחזוקות קטנה בתורה היא יקרה מאד, אם זה למדות בתעניתם דברו, או להוציא עוד למידים, ומ"ש מתחזק בלימוד התורה, הוא פודה מעצמו ומבני ביתו כל מיני יסורים וכן שחתורה שווה יותר מסיגופים, מילא היא מועילה לבטל יסורים מן האדם.

מַה יִعָשֶׂה מִי שְׁקַשֵּׁה לֹא לִמְזֹדֶן ?

שאלה זאת כבר שאל אחד מהتلמידים את רבינו הקדוש רבינו נחמן מברסלב, והוא ז"ל ענה לו שע"י תפילה אפשר להגיע לכל, ככלומר גם אדם שרואה שאינו הוא מתעורר כראוי לעסק התורה ואין לו חק.

קְרִיאַת קְרֻדְשֵׁן!

ברוך השם, אנו שומעים על התחזקות מדברי שנפל בחלקו להבא דברים אלו לדפוס, אך לעזינו הרבה אין יכולם לספק לכל מי שרוצה עולנים, כי העלות גודלה מאוד וכגד זה אין לנו מצלחים לגייס את הדושן להפצת העalon. לכן, אנו פונים ומבקשים מכל מי שהעלון חיזק אותו או זור לו בכל דרך שהוא – לחת את חלקו בהפצת העalon בו מטעם שחייא, ולו זכות אחרים גם, ובערתו יתפרק זכות הרבים תעמוד לו ותשיעו לו בכל עסקיו, ובכל חפציו, ובכל עסק אפק אזק תצעקו.